

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-8Sa/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200725
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8018200725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou, v právnej veci žalobcu Okresná prokuratúra Poprad, so sídlom Štefánikova 100, 058 01 Poprad, proti žalovanému Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát, so sídlom Alžbetina 714/5, 058 01 Poprad, za účasti ďalšieho účastníka C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. P., P. B. XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Garajom, MBA, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov a osoby zúčastnenej na konaní: Mesto Poprad, so sídlom Nám. Jána Pavla II. 2802/3, 058 01 Poprad, IČO: 00326470, právne zastúpená Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44250029, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 27. júla 2017, na základe správnej žaloby, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 27.07.2017 a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi, žalovanému, ďalšiemu účastníkovi Martinovi Kurcábovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

III. P r i z n á v a osobe zúčastnenej na konaní Mesto Poprad voči žalovanému, právo na náhradu tých trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Stručný priebeh administratívneho konania

1. Napadnutým rozhodnutím žalovaného č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P, VS:257035 zo dňa 27.7.2017 žalovaný v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku „zákon o priestupkoch“) zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol žalobca obvinený, ktorý mal dňa 6. júla 2016 v čase o 13:40 hod. v obci Poprad, na ulici Dominika Tatarku nerešpektovať zvislé dopravné značenie IP 24a - Zóna s dopravným obmedzením - „Zákaz stáťia PARKOVANIE DOVOLENÉ LEN NA PARKOVISKÁCH“ a vodorovné dopravné značenie V 12b - Žltá súvislá čiara, nakoľko s osobným motorovým vozidlom zn. Audi, TEČ: G. zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná mu nebolo ako obvinenému z priestupku preukázané.

2. Na základe podnetu bola žalobcom preskúmaná zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom bolo zistené, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej na účely rozsudku „Správny poriadok“) v spojení s ust. § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch a ust. § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len na účely rozsudku „zákon o cestnej premávke“), preto bol dňa 02.05.2018 proti napadnutému rozhodnutiu podaný Protest prokurátora č. Pd 27/18/7706-8.

3. Žalovaný listom č. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 28.05.2018 upovedomil žalobcu, že nemieni protestu prokurátora vyhovieť a v súlade s ust. § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) predložil protest prokurátora na rozhodnutie Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu v Prešove (ďalej len „KDI KRPZ Prešov“).

4. KDI KRPZ Prešov dňa 27.06.2018 vydalo rozhodnutie č. KRPZ-PO-KDI3-39- 001/2018-P, ktorým nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. Pd 27/18/7706-8 zo dňa 02.05.2018. Svoje rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora odôvodnilo poukazom na nutnosť splnenia dvoch základných podmienok pre možnosť prejednávania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorými sú: 1/ porušenie povinnosti účastníkom cestnej premávky - fyzickou osobou a 2/ že k porušeniu povinností došlo v cestnej premávke, ako to predpokladá zákon o cestnej premávke v nadväznosti na cestný zákon. Dôvodil, že nebola splnená základná podmienka posúdenia konania xyz a to, že s motorovým vozidlom zastavil a stál na pozemnej komunikácii, t.j. v cestnej premávke. V konkrétnom prípade nemožno bez dôvodných pochybností trvať na tom, že predmetné miesto možno definovať ako komunikáciu, resp. chodník a de facto ako cestnú premávku. Zároveň konštatoval, že Mesto Poprad nedisponuje žiadnym dokumentom, ktorý by osvedčoval vznik stavby miestnej komunikácie, t.j. či vzhľadom na absenciu potrebných dokumentov jej vznik možno datovať pred 01.10.1976.

5. Proti rozhodnutiu KDI KRPZ Prešov podal žalobca v zmysle ust. § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre v zákonnej lehote odvolanie.

6. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície (ďalej len „Prezídium PZ“) dňa 03.10.2018 vydalo Rozhodnutie č. PPZ-ODP1-206-002/2018-OE, ktorým zamietlo odvolanie žalobcu č. Pd 27/18/7706-13 zo dňa 13.07.2018 a rozhodnutie KDI KRPZ Prešov č. KRPZ-PO-KDI3-39-001 /2018-P zo dňa 27.06.2018 potvrdilo. Prezídium PZ svoje rozhodnutie odôvodnilo tým, že rovnako ako prvostupňový správny orgán nemá za preukázané, že by k spáchaniu priestupku došlo v cestnej premávke v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Svoje závery, že ulica Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou, Prezídium PZ opiera o znenie ust. § 4b ods. 1 cestného zákona a § 4 ods. 5 písm. c) a e) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov č. 136/1961 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v spojení s Rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 27660/2017/OK/74366 zo dňa 26.10.2017, ktorým ministerstvo nesprístupnilo xyz „informáciu o usporiadaní do cestnej siete, určenie dopravných značiek, dopravných zariadení a projekty dopravného značenia (k parcele KN E č. 184/2,3, evidovanej na LV-1 k.ú. Poprad a parcele KN C č. xyz, KN E č. 185/1 evidovaných na LV č. xyz, k.ú. Poprad) z dôvodu, že predmetná komunikácia nebola zaradená do cestnej siete.“ Zároveň v tejto súvislosti Prezídium PZ tvrdí, že pasport miestnych komunikácií Poprad centrum z roku 1980 neobsahuje obligatórne náležitosti listiny (napr. podpis, pečiatka, chýbajúce ďalšie údaje týkajúce sa presnej lokalizácie, tvrdí že v predmetnom pasporte sú údaje prepisované a skrtané) a z toho dôvodu má Prezídium PZ za to, že listina v žiadnom prípade nie je právne relevantným dokumentom. Prezídium PZ v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia zároveň uviedlo, že umiestnenie dopravného značenia bolo Mestom Poprad zrealizované bez potrebnej dokumentácie a bez schválenia príslušným dopravným inšpektorátom, čo má za následok jeho nezákonnosť (nulitný akt). Tento záver vyvodilo Prezídium PZ zo znenia ust. § 3 ods. 2 cestného zákona v znení neskorších predpisov, ďalej na základe rozhodnutia MsÚ Poprad č.k. 2602/2540/2018 zo dňa 24.01.2018 o odmietnutí sprístupniť požadovanú informáciu xyz, týkajúcu sa umiestnenia dopravných značiek na parcelách KN C XXX/X a KN E XXX/X., ako aj rozhodnutia o umiestnení dopravného značenia a uvedenia dátumu odsúhlasenia dopravného značenia príslušným OR PZ, ako aj na základe vyjadrenia ODI ORPZ Poprad zo dňa 13.2.2018 o tom, že z jeho strany nikdy nebolo umiestnenie dopravného značenia podporené súhlasným stanoviskom.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

7. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P, VS:257035 zo dňa 27.07.2017 v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol žalobca obvinený, ktorý mal dňa 6. júla 2016 v čase o 13:40 hod. v obci Poprad, na ulici Dominika Tatarku nerešpektovať zvislé dopravné značenie IP 24a - Zóna s dopravným obmedzením - „Zákaz stáťia PARKOVANIE DOVOLENÉ LEN NA PARKOVISKÁCH“ a vodorovné dopravné značenie V 12b - Žltá súvislá čiara, nakoľko s osobným motorovým vozidlom zn. Audi, TEČ: xyz zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná mu nebolo ako obvinenému z priestupku preukázané.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vydal dňa 08.08.2016 rozkaz, ktorým uznal účastníka konania xyz vinným z porušenia povinnosti vodiča ustanovenú v § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o cestnej premávke a tým zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. 1/ zákona o priestupkoch. Zároveň mu bola uložená sankcia pokuty vo výške 50,- eur. Dňa 25.08.2016 podal účastník konania odpor proti rozkazu, na základe čoho správny orgán pokračoval v konaní. Dňa 7.10.2016 vydal žalovaný rozhodnutie o priestupku, ktorým uznal účastníka konania vinným so spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. 1/ zákona o priestupkoch a uložil mu sankciu pokuty vo výške 50,- eur. Dňa 10.11.2016 podal účastník konania odvolanie voči rozhodnutiu o priestupku, na základe ktorého dňa 31.01.2017 Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva policajného zboru v Prešove rozhodnutie o priestupku zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie.

9. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na dôkazy, ktoré zhodnotil každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti - správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 26.07.2016, záznam o skutku zo dňa 06.07.2016, záznam z výkonu služby zo dňa 06.07.2016, fotodokumentácia, náčrt, rozkaz o uložení sankcie za priestupok zo dňa 08.08.2016, odpor proti rozkazu zo dňa 25.08.2016, predvolania na ústne pojednávanie zo dňa 12.09.2016, zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 7.10.2016 rozhodnutie o priestupku zo dňa 07.10.2016, odvolanie voči rozhodnutiu o priestupku zo dňa 10.11.2016, odvolanie proti rozhodnutiu o priestupku - predloženie KR PZ Prešov, odvolanie proti rozhodnutiu o priestupku - upovedomenie xyz, rozhodnutie o odvolaní zo dňa 31.01.2017, žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 06.03.2017 - Mesto Poprad, odpoveď na žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 10.04.2017 - Mesto Poprad, žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 27.04.2017 - Okresný úrad Poprad, Katastrálny odbor, odpoveď na žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 16.05.2017 - Okresný úrad Poprad, Katastrálny odbor, predvolanie na ústne pojednávanie zo dňa 22.05.2017, opakovaná žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 20.06.2017 - Mesto Poprad, predvolanie na ústne pojednávanie zo dňa 23.06.2017, odpoveď na opakovanú žiadosť o doplnenie dôkazných prostriedkov zo dňa 14.07.2017 - Mesto Poprad, zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 7.6.2017, 27.07.2017, metodické usmernenie MV SR, Prezídium PZ, odbor dopravnej polície Bratislava zo dňa 08.03.2017, listinné dôkazy doložené účastníkom konania C. na ústnom pojednávaní o priestupku dňa 27.07.2017 /6 príloh/, pričom vyslovil záver, že spáchanie dopravného priestupku nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

10. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že nevyhnutným predpokladom preto, aby bol účastník konania uznaný vinným z porušenia povinnosti účastníka cestnej premávky tým, že nerešpektoval pokyn vyplývajúci z dopravnej značky je to, aby sa s vozidlom nachádzal v cestnej premávke. Účastník konania zaparkoval vozidlo na pozemku KN-C pare. č. XXX/X k.ú. Poprad. Z listu vlastníctva č. XXXX mal žalovaný za preukázané, že vlastníkom pare. č. XXX/X je xyz, pričom pozemok je označený - ostatné plochy, spôsob využitia pozemku 37 - pozemok, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo kamením a iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok. Z predloženého spisového materiálu a vyhotovenej fotodokumentácie vyplýva pre žalovaného záver, že vozidlo bolo odstavené na spevnenej ploche, ktorá je používaná ako chodník, pričom platí základné pravidlo, že vlastníkom pozemnej komunikácie je ten, kto ju zriadil (postavil) a vzťahuje sa to aj na zariadenia, stavby, objekty a diela, ktoré sú súčasťou diaľnice, cesty, či miestnej komunikácie. Pre

výstavbu budúcej pozemnej komunikácie je potrebné vopred usporiadať vlastnícke či užívacie vzťahy s vlastníkom pozemku, na ktorom sa bude komunikácia budovať.

11. Žalovaný dôvodil, že z písomného stanoviska Mesta Poprad zo dňa 12.07.2017 vyplýva, že Mesto Poprad nie je vlastníkom pozemku KN-C pare. č. XXX/X k.ú. Poprad, nedisponuje písomným súhlasom vlastníka pozemku k povoleniu stavby a nedisponuje ani stavebným povolením ani kolaudačným rozhodnutím na pôvodnú stavbu komunikácie a chodníka. Z uvedeného vyplýva, že stavebník nemal na stavbu oprávnenie podľa verejnoprávných predpisov, čo je považované za nepovolenú (čiernu) stavbu, a nemal súkromnoprávne oprávnenie na stavbu na pozemku iného, čo je považované za neoprávnenú stavbu. Stavebný zákon v § 58 ods. 2 vyžaduje, aby stavebník okrem žiadosti o stavebné povolenie preukázal vlastnícke či iné právo k pozemku na ktorom chce realizovať stavbu. Predmetný pozemok KN-C pare. č. XXX/X k.ú. Poprad, na ktorom sa nachádza „miestna komunikácia, ktorej súčasťou je „chodník“ /na ktorom bolo účastníkom konania odstavené osobné motorové vozidlo/, aj keď bola na tento účel využívaná, nikdy nebola stavebným úradom či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, teda bez akýchkoľvek podkladov či dokumentácii oprávňujúcich vznik tejto „miestnej komunikácie“ nemožno považovať za cestu v zmysle zákona č. 8/2009 o cestnej premávke. Ak by sa malo jednať o inžiniersku stavbu, teda cestu v pravom slova zmysle, musela by táto spĺňať podmienky § 2 ods. 4 a § 16 cestného zákona. Ak Mesto Poprad nedisponuje (resp. takéto dokumenty neexistujú) žiadnymi dokumentmi o existencii pozemnej komunikácie, tak v takom prípade sa nejedná o miestnu komunikáciu a teda nie je možné na takomto pozemku vykonávať dohľad nad cestnou premávku. Žalovaný argumentoval, že nakoľko sa v zmysle zákona nejedná o miestnu komunikáciu osadené vodorovné a zvislé dopravné značenie na tomto pozemku Mestom Poprad ako príslušným správnym orgánom bolo vykonané v rozpore so zákonom.

12. Žalovaný konštatoval, že keďže miesto spáchania priestupku, resp. miesto porušenia pravidiel cestnej premávky jej účastníkom nemožno v zmysle zákona o cestnej premávke považovať za cestnú premávku, nemožno voči účastníkovi konania vyvodiť zodpovednosť za spáchaný priestupok.

III.

Stručné zhrnutie argumentov žalobcu

13. Žalobca sa žalobou doručenou správne súdu dňa 14.12.2018 domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a zároveň žiadal, aby súd vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

14. Žalobca v žalobe zdôraznil potrebu vydania meritórneho rozhodnutia súdu v tejto veci tak, aby bola vec s vyslovením právneho názoru súdu vrátená žalovanému na ďalšie konanie a aby následne bolo priestupkové konanie zastavené zo zákonného dôvodu - t. z. podľa § 76 ods. 1 písm. f) zákona o priestupkoch, nakoľko zodpovednosť za priestupok zanikla, považuje žalobca za zásadnú.

15. Žalobca uviedol, že protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie žalovaného má určitý precedenčný význam aj pre iné prebiehajúce, ako aj prípadné budúce priestupkové konania, týkajúce sa dopravných priestupkov spáchaných na miestnej komunikácii na ulici Dominika Tatarku v Poprade, prípadne na iných miestnych komunikáciách kdekoľvek v mestách a obciach Slovenskej republiky. Mestská polícia Poprad na základe dožiadania dňa 07.12.2018 doručila Okresnej prokuratúre správu, z ktorej vyplýva, že na miestnej komunikácii na ulici Dominika Tatarku v Poprade v časti na parcele reg. KN C č. XXX/X k.ú. Poprad riešila niekoľko dopravných priestupkov za porušenie zákona o cestnej premávke a že priestupky, ktoré nebolo možné s priestupcom riešiť na mieste, alebo vyriešiť v blokovom konaní /odmietnutie zaplataenia blokovej pokuty/ boli postúpené na doriešenie ODI ORPZ Poprad. V kópii boli prokuratúre predložené dva administratívne spisy, po preskúmaní ktorých bolo zistené, že žalovaný zotrváva na právnom názore uvedenom v rozhodnutí o zastavení priestupkového konania č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 27.07.2017, napadnutom touto žalobou, pričom opakovane naň poukazuje v iných priestupkových veciach.

16. Od vydania protestom prokurátora napadnutého rozhodnutia č. p. ORPZ-PP- ODI2-306/2016-P zo dňa 27.07.2017, na základe ustálenia právneho názoru, že pozemná komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade nie je miestnou komunikáciou, príslušníci ODI ORPZ Poprad nezákonne odmietajú plnenie si svojich povinností pri vykonávaní dozoru v cestnej premávke na uvedenej miestnej

komunikácii a pri prejednávaní priestupkov v doprave, s poukazom na rozhodnutia ich nadriadených orgánov v konaní o proteste prokurátora. Tento stav považuje žalobca za neúnosný a výslovne protizákonný.

17. Zároveň dochádza k nezákonnému konaniu zo strany pána xyz, ktorý, využívajúc inštitút akejkoľvek svojpomoci pri uplatňovaní si vlastníckych práv k pozemkom pod miestnou komunikáciou, umiestnil dňa 28.11.2018 betónové panely na teleso tejto miestnej komunikácie, čím ju v celej šírke zatarasil. Betónové zátarasý a osobné motorové vozidlá pri nich zaparkované pánom T. boli Mestom Poprad odstránené dňa 01.12.2018. V tejto veci bolo zároveň dňa 30.11.2018 vydané aj neodkladné opatrenie Okresného súdu Poprad. Vec bola široko medializovaná. Ako dôkazy preukazujúce legálnosť jeho konania pritom pán xyz opakovane prezentuje rozhodnutia orgánov Policajného zboru SR, teda žalobou napadnuté rozhodnutie č. p. ORPZ-PP-ODI2- 306/2016-P zo dňa 27.07.2017, rozhodnutie KDI KRPZ Prešov, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora ako aj rozhodnutie Prezídia PZ ktorým, ktorým bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

18. Žalobca namietal, že v tejto súvislosti došlo aj k pokusu o zjavné zneužívanie práva zo strany pána xyz, právne zast. JUDr. Jánom Garajom, advokátom, ktorý dňa 8.11.2018 doručil žalobcovi (a podľa rozdeľovníka ďalším 30 adresátom) list, označený ako „Vec: Oznámenie o zneprístupnení pozemkov“, ktorého obsahom je nie len deklarovanie zámeru zatarasiť miestnu komunikáciu na ulici Dominika Tatarku, ale aj oznámenie, pre vlastníkov nehnuteľností, ktoré sú dopravne napojené na cestnú sieť len z ulice Dominika Tatarku, že pán Kurcáb je ochotný „strpieť dočasne a za náhradu vjazd a vstup cez svoje pozemky z ulice Dominika Tatarku“ k ich nehnuteľnostiam.

Stručné zhrnutie argumentov žalovaného

19. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne zo dňa 17.5.2019. S tvrdením žalobcu, že nakoľko sa v zmysle zákona nejedná o miestnu komunikáciu, aj osadené vodorovné a zvislé dopravné značenie na tomto pozemku Mestom Poprad bolo vykonané v rozpore so zákonom, sa žalovaný nestotožňuje.

20. K tvrdeniu žalobcu, že miestna komunikácia na ul. Dominika Tatarku bola stavebne realizovaná nepochybne skôr, ako nadobudol účinnosť stavebný zákon, s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 1 písm. l). § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, § 3 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke, § 4b ods. 1. § 3 ods. 2 cestného zákona, žalovaný uvádza, že tento právny prepis nadobudol podľa § 145 účinnosť dňom 01.10.1976. Aj vzhľadom na odhadovaný čas výstavby miestnej komunikácie na ul. Dominika Tatarku v Poprade, približne 50. až 60. roky minulého storočia, sa stavebná dokumentácia zrejme nezachovala a preto nie je ani možné presne ustáliť právnu úpravu, podľa ktorej bola výstavba miestnej komunikácie na ul. Dominika Tatarku v Poprade realizovaná. Samotná skutočnosť, že uvedená miestna komunikácia bola postavená a na tento účel využívaná už pred nadobudnutím účinnosti v súčasnosti platného stavebného zákona, teda pred 1.10.1976, by však mala byť podľa prokurátora žalovanému dostatočne známa z jeho doterajšej úradnej činnosti. Argumentácia žalovaného znením § 58 ods. 2 stavebného zákona je preto právne irelevantná.

21. Žalovaný opísal priebeh administratívneho konania a konštatoval, že žalobca neuvádza nové podstatné skutočnosti oproti tým, ktoré už uviedol vo svojich jednotlivých podaniach a písomnostiach, týkajúcich sa konania o proteste prokurátora (či už v samotnom podanom proteste prokurátora č. Pd 27/18/7706 zo dňa 2.5.2018), resp. následne aj v odvolaní voči rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora zo dňa 13.7.2018, preto žalovaný zaujíma nemenné stanovisko, tak ako to uviedol v samotnom napadnutom rozhodnutí, pričom uvedené rozhodnutie naďalej považuje za zákonné a správne a zároveň obsahujúce všetky predpísané náležitosti. Zároveň žalovaný odkázal na vyššie uvádzané rozhodnutia v konaní o proteste prokurátora, resp. ich odôvodnenia či už KDI v Prešove č. KRPZ-PO-KDI3-39-001/2018-P zo dňa 27.6.2018, resp. aj ODP PPZ č. PPZ-ODP1-206-002/2018-OE zo dňa 3.10.2018, ktoré obsahujú jasné a zrozumiteľné argumenty, pre ktoré napadnuté rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o priestupku je zo strany oboch orgánov považované za zákonné a správne.

22. Žalovaný zotrval na svojich doterajších argumentoch a záveroch, a síce že základným predpokladom, pre možnosť prejednávania priestupku proti BaPCP žalovaným je porušenie povinnosti účastníkom cestnej premávky. Uvedená základná podmienka však v tomto konkrétnom konaní splnená

nebola. Na uvedenej skutočnosti nič nemenia ani ďalšie prokurátorom k podanej žalobe doložené podklady (evidenčná karta majetku, hospodárska zmluva z roku 1970, resp. letecká fotografia Mesta Poprad z roku 1956, resp. správy Mestskej polície v Poprade a pod.), ktoré navyš ani neboli súčasťou pôvodného konania.

Stručné zhrnutie argumentov ďalšieho účastníka

23. Ďalší účastník sa k žalobe vyjadril písomne podaním doručeným správne súdu 19.07.2019, v ktorom uviedol že so žalobou nesúhlasí a navrhol, aby súd žalobu podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol, nakoľko žaloba je neprípustná. Orgánom verejnej správy, ktorý v danom prípade rozhodoval v poslednom stupni, nie je Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát, ale je ním Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície, ktoré rozhodnutím č. PPZ-ODP1-206-002/2018- OE zo dňa 03.10.2018 rozhodlo tak, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. Pd 27/18/7706-13 zo dňa 13.07.2018 zamietlo a rozhodnutie KDI KRPZ Prešov č. KRPZ- PO-KDI3-39-001/2018-P zo dňa 27.06.2018 potvrdilo. V nadväznosti na ust. § 28 SSP podľa názoru ďalšieho účastníka, nakoľko žalobcom je v danom prípade prokurátor okresnej prokuratúry Poprad, mal súd žalobu, nakoľko v danom prípade išlo o zjavné bezúspešné uplatňovanie práva, odmietnuť už ex offa, teda z úradnej povinnosti, a to pre jej zjavný šikanózný charakter.

Stručné zhrnutie argumentov osoby zúčastnenej na konaní k vyjadreniu žalobcu

24. Osoba zúčastnená na konaní sa k žalobe vyjadrila písomne podaním zo dňa 23.09.2019, v ktorom uvádza, že argumentáciu žalobcu považuje v celom rozsahu za dôvodnú a na doplnenie uvádza, že medzi C. T. a Mestom Poprad prebiehajú doposiaľ súdne konania o určenie vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom (aktuálne vo fáze konania o dovolaniach - na Okresnom súde Poprad vedené pod sp.zn. 17C/176/2014 a pod sp.zn. 13C/218/2015), na ktorých sú umiestnené miestne komunikácie, chodníky a parkovisko. Podľa jeho názoru sa žalovaný dopustil zjavného excesu z ustálenej praxe orgánov verejnej moci, s čím sa Mesto Poprad stotožňuje a trvá na tom, že ide miestnu komunikáciu, ktorá bola vybudovaná pôvodne ešte v roku 1956, a ktorá bola následne odovzdaná Mestu Poprad aj s dopravným značením. Miestna komunikácia je navyše zaradená do majetku mesta, ktoré sa o ňu stará a udržiava ju. Táto miestna komunikácia slúži na prízjazd k parkoviskám a taktiež na vjazd do areálu - dvora tvoreného bytovými domami na Štefánikovej ul., ul. D. Tatarku (predtým Zápotockého) a nehnuteľnosťami na Nám. sv. Egídia, v ktorých sú zriadené rôzne prevádzky. Mesto Poprad na preukázanie svojich tvrdení poukazuje na evidenčnú kartu majetku (pasport) Technických služieb mesta Poprad ku komunikáciám na Zápotockého ul. z roku 1956, kde pôvodným držiteľom bol MsNV Poprad; ďalej evidenčné karty týkajúce sa chodníkov na Zápotockého ul., z ktorých je zrejmé, že časť chodníka bola vybudovaná v roku 1957 a ďalšia časť bola v danom období vo výstavbe a tieto chodníky boli odovzdané od MsNV Poprad Technickým službám mesta Poprad. Ďalším dokumentom preukazujúcim tvrdenia žalovaného je Hospodárska zmluva z roku 1976, v zmysle ktorej Technické služby mesta Poprad odovzdali ku dňu 01.06.1976 do správy MsNV Poprad všetky chodníky, cesty a parkoviská - z čoho je zrejmé s poukazom na vyššie spomenuté evidenčné karty, že do správy MsNV Poprad prešli aj dotknuté komunikácie, o ktorých xyz tvrdí, že nie sú komunikáciami, ale len „asfaltovým krytom“ jeho pozemkov, pričom tomuto tvrdeniu dal v podstate za pravdu aj žalovaný. Ďalej Mesto Poprad poukazuje na evidenčnú kartu hmotného a nehmotného majetku, z ktorej je zjavné, že na ul. D. Tatarku (pôvodne Zápotockého) asfaltové plochy (chodníky, vnútroblok...) sú jednak vedené ako dopravné stavby a jednak boli zaradené do majetku 31.12.1976 - v súlade s Hospodárskou zmluvou špecifikovanou v predchádzajúcom odseku. Napokon Mesto Poprad poukazuje aj na výpis z registra inventárnych kariet majetku ku 31.12.1987, v ktorom sú uvedené aj stavby - teda komunikácie na Zápotockého ul. a to pod inventárnym č. 2/822-A1 - cesta a pod inventárnym č. 2/822-CH13 a 2/822Ch-14 - chodníky. Správne orgány konštatovali, že „...ulica Dominika Tatarku nie je miestnou komunikáciou...“ dôvodiac tým, že predmetná komunikácia vraj nebola zaradená do cestnej siete a spochybňovali pasportizáciu miestnych komunikácií, k tomu je potrebné zdôrazniť, že v zmysle vyhlášky č. 35/1984 Zb., platnej a účinnej v rozhodnom čase, sa nevyžaduje žiadne osobitné rozhodnutie ministerstva, ale len naplnenie predpokladov vyplývajúcich z § 6 ods. 1 tejto vyhlášky, ak nebola komunikácia už skôr zaradená do cestnej siete. V uvedenom podľa názoru Mesta Poprad ide jednoznačne o stavbu cesty - miestnej komunikácie s poukazom na § 4b ods. 1 cestného zákona v spojení s § 6 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb.

Stavba sa pritom začala realizovať ešte v roku 1956, čo jednoznačne vyplýva z pripojených dôkazov, a teda nemožno na ňu aplikovať ani pôvodný stavebný poriadok - zákon č. 87/1958 Zb.

25. S poukazom na uvedené je právny názor správnych orgánov o nezákonnosti umiestnenia dopravného značenia na dotknutej ulici nesprávny, žalovaný nesprávne vyhodnotil právny stav veci a taktiež nezistil riadne skutočný stav veci. Zároveň žalovaný konštatoval „vyradenie“ komunikácie zo siete miestnych komunikácií, hoci uvedené nepatrí do jeho kompetencie. Rozhodnutie žalovaného o zastavení priestupkového konania voči C. tak nemožno považovať za súladné so zákonom a preto ho Mesto Poprad navrhuje zrušiť v celom rozsahu a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

Stručné zhrnutie argumentov žalobcu v replike

26. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného zo dňa 17.05.2019 a k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania zo dňa 15.07.2019 vyjadril replikou zo dňa 23.08.2019, v uvedol že trvá na svojom názore, že miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade spĺňa všetky zákonné znaky miestnej komunikácie, uvedené v § 4b ods. 1 v cestnom zákone a v tomto bode v plnom rozsahu poukazuje na obsah odôvodnenia podanej žaloby zo dňa 13.12.2018.

27. Žalobca opakovane uvádza, že opačné posúdenie zo strany žalovaného (najmä na základe posudzovania vlastníckeho práva k pozemku a legálnosti stavby miestnej komunikácie) bolo zároveň zjavným excesom (vybočením) z ustálenej rozhodovacej praxe orgánov verejnej moci, realizované mimo rámec právomoci žalovaného, bez opory v skutkových zisteniach a v rozpore s príslušnou právnou úpravou.

28. V poukazu žalovaného na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/218/2015 z 15.02.2017 v právnej veci žalobcu Mesto Poprad proti žalovanému xyz, o určenie vlastníckeho práva a na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22 Co/54/2017 zo dňa 31.01.2019, ktorým bola žaloba Mesta Poprad a následne aj podané odvolanie zamietnuté, žalobca uvádza, že žalovaným označené právoplatné rozhodnutia súdov, týkajúce sa určenia vlastníckeho práva k pozemku pod telesom stavby miestnej komunikácie, nemôžu mať žiaden vplyv na právne posúdenie veci tohto konania. Cestný zákon, ani žiaden iný všeobecne záväzný právny predpis, nevylučuje možnosť vlastníctva pozemku pod stavbou miestnej komunikácie inou právnickou alebo fyzickou osobou, odlišnou od obce. Vo vzťahu k vlastníctvu miestnych komunikácií cestný zákon v ust. § 3d ods. 3 upravuje, že miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

29. Žalobca uvádza, že ďalší účastník konania si zjavne nesprávne vykladá znenie ust. § 180 ods. 2 SSP, upravujúce pasívnu legitimáciu pri správnej žalobe prokurátora a pri správnej žalobe zainteresovanej verejnosti. Predmetom správnej žaloby v tomto konaní je právoplatné rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P zo dňa 27.07.2017, ktoré bolo napadnuté protestom prokurátora č. Pd 27/18/7706-8 zo dňa 02.05.2018, nie rozhodnutie, ktorým nebolo označenému protestu prokurátora vyhovené. V konaní o priestupku, v ktorom bolo vydané rozhodnutie napadnuté touto správnu žalobou, rozhodlo v poslednom stupni Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát. Žalobca teda správne označil orgán verejnej správy, ktorý je v tomto konaní pasívne legitimovaný.

30. V súvislosti s tvrdením o nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovaného ďalší účastník konania označil podanú žalobu ako zjavne bezúspešne uplatňovanie práva, majúce šikanózný charakter a navrhol súdu, aby preto podanú žalobu podľa § 28 SSP odmietol. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdeniami ďalšieho účastníka konania. Uvádza, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre podanie správnej žaloby, na ktorej žalobca trvá v celom rozsahu.

Stručné zhrnutie argumentov žalovaného zo dňa 19.9.2019

31. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu zo dňa 23.8.2019 duplikou zo dňa 19.9.2019, v ktorej vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca vo svojom vyjadrení neuvádza nové podstatné skutočnosti oproti tým, ktoré už uviedol vo svojej žalobe, resp. vo svojich jednotlivých podaniach a písomnostiach, týkajúcich sa konania o proteste prokurátora (či už v samotnom podanom proteste prokurátora č. Pd

27/18/7706 zo dňa 2.5.2018), resp. následne aj v odvolaní voči rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora zo dňa 13.7.2018, zaujíma žalovaný nemenné stanovisko, tak ako to už uviedol vo vyjadrení k žalobe dňa 17.05.2019.

Stručné zhrnutie argumentov osoby zúčastnenej na konaní

32. Osoba zúčastnená na konaní sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu písomným podaním zo dňa 23.09.2019, v ktorom Mesto Poprad argumentáciu žalobcu považuje v celom rozsahu za dôvodnú a na doplnenie uvádza, že medzi xyz a Mestom Poprad prebiehajú doposiaľ súdne konania o určenie vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom (aktuálne vo fáze konania o dovolaniach - na Okresnom súde Poprad vedené pod sp.zn. 17C/176/2014 a pod sp.zn. 13C/218/2015), na ktorých sú umiestnené miestne komunikácie, chodníky a parkovisko. Vzhľadom na uvedené je preto zrejmé, že otázka vlastníckych vzťahov k dotknutým pozemkom nie je doposiaľ definitívne vyriešená. Bez ohľadu na výsledok uvedených konaní však treba poukázať na zákon č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle ustanovenia § 4 je počnúc účinnosťou tohto zákona zriadené zákonné vecné bremeno v prospech vlastníka stavby - Mesta Poprad.

33. Mesto Poprad teda v poukazom na predložené listinné dôkazy zastáva názor, že v „asfaltových krytoch“ ide o legálne stavby miestnych komunikácií a chodníkov, ktoré boli od Technických služieb mesta Poprad odovzdané MsNV Poprad. Tento orgán - MsNV Poprad mal s poukazom na citované ustanovenie § 3d ods. 1 písm. c) cestného zákona miestne komunikácie v správe a teda následne s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí prešli tieto miestne komunikácie z vlastníctva štátu do vlastníctva miest a obcí a to ku dňu 01.05.1991.

Stručné zhrnutie argumentov ďalšieho účastníka k vyjadreniu žalobcu

34. Ďalší účastník sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu zo dňa 23.08.2019 písomným podaním zo dňa 23.09.2019, v ktorom uvádza, že je toho názoru, že orgánom, ktorý v danej veci rozhodoval v poslednom stupni, nie je Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát, ale je ním Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície, ktoré dňa 03.10.2018 vydalo rozhodnutie č. PPZ-ODP1-206-002/2018-OE, ktorým zamietlo protest prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. Pd 27/18/7706-13 zo dňa 13.07.2018 a rozhodnutie KD1 KRPZ Prešov č. KRPZ-PO-KDI3-39-001/2018-P zo dňa 27.06.2018 potvrdilo. Z tohto dôvodu sa ďalší účastník naďalej domnieva, že zo strany žalobcu došlo k podaniu žaloby na nesprávny pasívne legitimovaný orgán v čoho dôsledku žalobe žalobcu tak ako je koncipovaná nemožno vyhovieť.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov

35. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

36. Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú a) protest prokurátora, b) upozornenie prokurátora, c) správna žaloba a žaloba na správny súd podľa osobitného predpisu, d) vstup do konania pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.

37. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

38. Podľa § 24 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorí boli alebo mali byť podľa osobitného predpisu účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Ak protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v administratívnom konaní, v ktorom nebol osobitným predpisom výslovne ustanovený okruh účastníkov konania, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti by mohli byť rozhodnutím o proteste priamo dotknuté.

39. Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor podáva protest orgánu verejnej správy, ktorý rozhodnutie alebo opatrenie vydal.

40. Podľa § 24 ods. 4 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, orgán verejnej správy zašle protest účastníkom konania s výzvou, aby sa v určenej lehote k jeho obsahu vyjadrili, a s poučením, že inak sa na ich vyjadrenie nebude prihliadať.

41. Podľa § 24 ods. 5 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy zistí, že protest prokurátora je dôvodný, do 30 dní od jeho doručenia rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

42. Podľa § 24 ods. 6 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy nemieni protestu vyhovieť alebo mu mieni vyhovieť iba čiastočne, predloží ho do 30 dní od jeho doručenia spolu so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov konania na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu, dozerajúcemu orgánu alebo orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku (ďalej len „nadriadený orgán“) a o tomto postupe upovedomí v rovnakej lehote prokurátora. Nadriadený orgán o proteste rozhodne do 30 dní od jeho predloženia. Ústredný orgán štátnej správy predloží v takom prípade protest na rozhodnutie svojmu vedúcemu a upovedomí o tom prokurátora; vedúci ústredného orgánu štátnej správy rozhodne o proteste do 30 dní od predloženia na základe návrhu ním ustanovenej komisie.

43. Podľa § 24 ods. 7 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak nadriadený orgán zistí dôvodnosť protestu, rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

44. Podľa § 24 ods. 8 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak sa nadriadený orgán domnieva, že protest nie je dôvodný, rozhodne o jeho nevyhovení.

45. Podľa § 24 ods. 9 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy nemá svoj nadriadený orgán, rozhodne o proteste sám do 30 dní od jeho doručenia.

46. Podľa § 24 ods. 10 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, rozhodnutie o proteste prokurátora doručí orgán verejnej správy prokurátorovi a účastníkom konania. Ak o proteste rozhodoval nadriadený orgán, doručí rozhodnutie o proteste aj orgánu verejnej správy, ktorý napadnuté rozhodnutie alebo protest vydal.

47. Podľa § 24 ods. 11 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, proti rozhodnutiu o proteste sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad, ak v odseku 12 nie je ustanovené inak.

48. Podľa § 24 ods. 12 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, podanie odvolania alebo rozkladu nie je prípustné proti rozhodnutiu o proteste vydanom orgánom verejnej správy podľa odseku 9 alebo vedúcim ústredného orgánu verejnej správy.

49. Podľa § 24 ods. 13 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, na konanie o proteste prokurátora proti rozhodnutiu alebo opatreniu a na konanie o odvolaní a rozklade sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

50. Podľa § 24 ods. 14 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy správnu žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

51. Krajský súd v Prešove ako súd príslušný na konanie preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov, ktorý predchádzal jeho vydaniu, v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 134 ods. 1, 2 SSP) a po zistení, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote a oprávnenou osobou, oboznámil sa s pripojeným administratívnym spisom správnych orgánov, s vyjadreniami účastníkov konania, rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), pričom dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

52. Správny súd rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 26.11.2019, postupujúc podľa § 107 ods. 2 a § 137 ods. 4 SSP. Účastníci nežiadali o nariadenie pojednávania vo veci a súdom boli poučení, že ak sa výslovne nevyjadria, že žiadajú o nariadenie pojednávania, bude mať súd za to, že súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

53. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného č. p. ORPZ-PP-ODI2-306/2016-P, VS:257035 zo dňa 27.07.2017, ktorým v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol žalobca obvinený, ktorý mal dňa 6. júla 2016 v čase o 13:40 hod. v obci Poprad, na ulici Dominika Tatarku nerešpektovať zvislé dopravné značenie IP 24a - Zóna s dopravným obmedzením - „Zákaz stáť PARKOVANIE DOVOLENÉ LEN NA PARKOVISKÁCH“ a vodorovné dopravné značenie V 12b - Žltá súvislá čiara, nakoľko s osobným motorovým vozidlom zn. Audi, TEČ: xyz zastavil a ostal stáť na mieste, kde je to zakázané, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná mu nebolo ako obvinenému z priestupku preukázané. Žalovaný napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že nevyhnutným predpokladom toho, aby účastník konania bol uznaný vinným z porušenia povinnosti účastníka cestnej premávky tým, že nerešpektoval pokyn vyplývajúci z dopravnej značky je to, aby sa s vozidlom nachádzal v cestnej premávke a po vykonanom dokazovaní žalovaný dospel k názoru, že miesto spáchania priestupku, resp. miesto porušenia pravidiel cestnej premávky jej účastníkom nemožno v zmysle zákona o cestnej premávke považovať za cestnú premávku, a preto nemožno voči žalobcovi vyvolať zodpovednosť za priestupok. Žalovaný mal za preukázané, že Mesto Poprad nie je vlastníkom pozemku reg. KN - C pare. č. XXX/X k.ú. Poprad, nedisponuje písomným súhlasom vlastníka pozemku k povoleniu stavby, nedisponuje stavebným povolením ani kolaudačným rozhodnutím na pôvodnú stavbu komunikácie a chodníka. Stavbu komunikácie a chodníka preto žalovaný označil v rozhodnutí ako nepovolenú (čiernu) stavbu, resp. neoprávnenú stavbu, zdôraznil že stavebný zákon v § 58 ods. 2 vyžaduje, aby stavebník okrem žiadosti o stavebné povolenie preukázal vlastnícke či iné právo k pozemku, na ktorom chce stavbu realizovať. Žalovaný vyvodil, že miestna komunikácia, ktorej súčasťou je chodník, na ktorom bolo žalobcom odstavené jeho osobné motorové vozidlo, postavená na parcele reg. KN - C pare. č. XXX/X k.ú. Poprad, nikdy nebola stavebným či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, aj keď bola na tento účel využívaná, teda bez akýchkoľvek podkladov či dokumentácii oprávňujúcich vznik tejto „miestnej komunikácie“ nemožno ju považovať za cestu v zmysle zákona č. 8/2009 o cestnej premávke. Zdôraznil, že ak by sa malo považovať za inžiniersku stavbu, teda cestu v pravom slova zmysle, musela by táto spĺňať podmienky § 2 ods. 4 a § 16 cestného zákona. Podľa záveru žalovaného, ak Mesto Poprad nedisponuje žiadnymi dokumentmi o existencii pozemnej komunikácie (resp. ak také dokumenty neexistujú), tak v takom prípade sa nejedná o miestnu komunikáciu a teda nie je možné na takomto pozemku vykonávať ani dohľad nad cestnou premávkou, a aj osadené vodorovné a zvislé dopravné značenie na tomto pozemku Mestom Poprad bolo vykonané v rozpore so zákonom.

54. Z administratívneho spisu predloženého žalovaným správny súd zistil nasledovné:

55. Žalobca na základe podnetu Mesta Poprad preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom konštatoval porušenie ust. § 46 Správneho poriadku v spojení s § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch a ust. § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o cestnej premávke. So závermi žalovaného žalobca nesúhlasil a argumentoval, že miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku bola stavebne realizovaná nepochybne skôr, ako nadobudol účinnosť stavebný zákon, na ktorého ust. § 58 ods. 2 sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia odvoláva (právny predpis nadobudol podľa § 145 účinnosť dňom

01.10.1976). Vzhľadom na odhadovaný čas výstavby miestnej komunikácie na ulici Dominika Tatarku v Poprade, približne päťdesiate až šesťdesiate roky minulého storočia, sa stavebná dokumentácia zrejme nezachovala a preto nie je ani možné presne ustáliť právnu úpravu, podľa ktorej bola výstavba miestnej komunikácie na ulici Dominika Tatarku v Poprade realizovaná. Uvedená miestna komunikácia bola postavená a na tento účel využívaná už pred nadobudnutím účinnosti v súčasnosti platného stavebného zákona. Ku konštatovaniu žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že uvedená miestna komunikácia nikdy nebola stavebným či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, žalobca poukázal na skutočnosti uvedené vo vyjadrení Mesta Poprad zo dňa 12.07.2017, z ktorých vyplýva, že miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade bola evidovaná v pasporte miestnych komunikácií z roku 1980 ako MK Zápotockého, vrátane chodníka prislúchajúceho k tejto miestnej komunikácii. K tomuto vyjadreniu mesto doložilo v kópii príslušnú časť pasportu MK spolu s jeho grafickou časťou (mapkou). K argumentácií žalovaného, že Mesto Poprad nie je vlastníkom pozemku reg. KN - C parc. č. xyz k.ú. Poprad, žalobca uviedol, že z obsahu poznámky P 530/215 zapísanej na liste vlastníctva č. xyz, vedenom Okresným úradom Poprad, katastrálnym odborom vyplýva, že prebieha súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k parcele KN-C č. xyz, ktoré je vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13C 218/2015. Účastníkom tohto konania je teda vlastník, ktorému teraz svedčí zápis na príslušnom liste vlastníctva a z obsahu poznámky je zrejmé, že druhým účastníkom konania je Mesto Poprad. Samotná otázka vlastníctva pozemku, na ktorom je postavená miestna komunikácia je však z pohľadu určenia, či k porušeniu povinnosti došlo v cestnej premávke v zásade právne irelevantná, vzhľadom na znenie ust. § 3d ods. 3 a § 24e cestného zákona. Miestne komunikácie prešli do vlastníctva obcí zo zákona - a to účinnosťou zákona č. 160/1996 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení zákona č. 27/1984 Zb. a zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá. Tento zákon nadobudol účinnosť dňom 01.07.1996. Otázka vlastníctva miestnej komunikácie bola zákonodarcom jednoznačne ustálená. Cestný zákon v platnom znení priamo predpokladá aj situáciu, že pod diaľnicami, cestami alebo miestnymi komunikáciami sa nachádzajú pozemky, ktoré nie sú vo vlastníctve štátu a v správe Slovenskej správy ciest alebo ministerstva, vo vlastníctve Národnej diaľničnej spoločnosti, samosprávneho kraja alebo obce. Tu zákon dáva možnosť vlastníkovi diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie v užívaní vo verejnom záujme podať návrh na vyvlastnenie tohto pozemku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva podľa žalobcu aj zjavná nesprávnosť záverov žalovaného o nezákonnosti osadenia zvislého a vodorovného dopravného značenia z dôvodu, že sa nejedná o miestnu komunikáciu. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval žalobca za dostatočne zdôvodnené, že k porušeniu povinností účastníka cestnej premávky xyz dňa 06.07.2016, spočívajúcom v nerešpektovaní zvislého a vodorovného dopravného značenia na miestnej komunikácii na ul. Dominika Tatarku v Poprade, došlo v cestnej premávke.

56. Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

57. Podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

58. Podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o cestnej premávke účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

59. Podľa § 4b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“) miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

60. Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

61. Pri prieskume napadnutého rozhodnutia žalovaného a spisového materiálu správny súd skúmal, či sa žalovaný dôsledne riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, či ich správne vyložil a aplikoval, či jeho rozhodnutie vrátane postupu správnych orgánov pred vydaním rozhodnutia je v súlade so zákonom. V danom prípade protest prokurátora smeroval proti rozhodnutiu o zastavení konania o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch z dôvodu zistenia nezákonnosti v rozhodovaní správneho orgánu.

62. Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správny orgánom a prokurátorom. Jeho základným obsahom je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správny orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom, keď podanie protestu nie je závislé na vóli účastníka konania, a to ani vtedy, ak naň dal podnet.

63. Inštitút protestu prokurátora ako osobitný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí, teda na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. V konaní o proteste prokurátora sa nerozhoduje o právach, zákonom chránených záujmov a povinnostiach fyzických osôb, právnických osôb a štátu, ale len o tom, či všeobecne záväzným právnym predpisom, opatrením alebo rozhodnutím orgánu verejnej správy bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

64. V konaní pred správny súdom zostalo sporným, či dôvody uvedené v proteste prokurátora nevybočujú z rámca zákona, teda či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť.

65. Žaloba prokurátora predstavuje mimoriadny prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a takúto žalobu nepodal. Žaloba podaná prokurátorom slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Prokurátor pri podaní žaloby postupuje tak, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Pri podávaní žaloby je nutné, aby prokurátor každý prípad posudzoval so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere. Výsledok sledovaný prokurátorom, administratívne prejednanie priestupku, možno považovať, s poukazom na závažnosť priestupku, za primeraný vo vzťahu k rozsahu zásahu do práv ďalšieho účastníka. Slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, z dôvodu ktorého je potrebné, aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej správy, ktoré sú vyjadrené v odporúčaniach Rady Európy a na tieto princípy odkazuje aj európska judikatúra. Uplatnenie princípov dobrej správy v praxi, okrem iného, znamená, že pri rozhodovaní správny orgán musí vychádzať z princípov ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj z princípu proporcionality. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné zhrnúť, že pri plnení úloh, vyplývajúcich zo zákona č. 153/2001 Z.z., je prokurátor oprávnený podať žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak protestu podanému proti tomuto rozhodnutiu nebolo vyhovené. Rozsah zásahu do práv nadobudnutých v dobrej viere musí byť čo najmenší v porovnaní s výsledkom zamýšľaným žalobou. Teda je nutné posúdiť, či v prípade úspechu prokurátora v súdnom konaní nedôjde k šikanóznemu uplatňovaniu práva smerom k dotknutému účastníkovi správneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/440/2009 z 18. marca 2010, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžr/50/2013 z 12. marca 2014). V prípade úspechu prokurátora v tomto konaní by podľa názoru súdu nedošlo k šikanóznemu uplatňovaniu práva smerom k dotknutému účastníkovi správneho konania, spočívajúceho v opätovnom prejednaní priestupku, spáchaného dňa 06.07.2016. Vzhľadom na záver žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (žalovaný konštatoval, že keďže miesto spáchania priestupku, resp. miesto porušenia pravidiel cestnej premávky jej účastníkom nemožno v zmysle zákona o cestnej premávke považovať za cestnú premávku, nemožno voči účastníkovi konania vyvodit' zodpovednosť za spáchaný priestupok), uvedené nepredstavuje zásah do práv ďalšieho účastníka konania nadobudnutých v dobrej viere bez toho, aby to malo pôvod v jeho vlastnom zavinenom konaní.

66. Správny súd konštatuje, že porušenie povinnosti v cestnej premávke zakotvené v ust. § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o cestnej premávke, spočíva v neposlúchnutí pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky

alebo dopravného zariadenia. Žalovaný bol povinný určiť, či k porušeniu povinnosti v cestnej premávke došlo alebo nedošlo. Správny súd zdôrazňuje, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný mal preukázané, že k porušeniu povinností účastníka cestnej premávky xyz dňa 06.07.2016, spočívajúcom v nerešpektovaní zvislého a vodorovného dopravného značenia na miestnej komunikácii na ul. Dominika Tatarku v Poprade, došlo v cestnej premávke. Ak teda žalovaný konanie o priestupku zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, podľa správneho súdu tak nekonal v súlade so zákonom, nakoľko správny orgán môže zastaviť konanie podľa tohto ustanovenia, len ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

67. Podľa § 3d ods. 3 cestného zákona miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Miestne komunikácie pre cestnú nemotorovú dopravu sú vo vlastníctve štátu, samosprávneho kraja, obce alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

68. Podľa § 24e cestného zákona pozemky, ktoré nie sú vo vlastníctve štátu a v správe Slovenskej správy ciest alebo ministerstva, vo vlastníctve Národnej diaľničnej spoločnosti, samosprávneho kraja alebo obce z dôvodu, že dosiaľ nedošlo k ich majetkovoprávnemu vysporiadaniu a nachádzajú sa pod diaľnicami, cestami alebo miestnymi komunikáciami v užívaní, možno vo verejnom záujme vyvlastniť. Vyvlastňovacie konanie sa začína na návrh príslušného vlastníka diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie podľa § 3d, pričom návrh na vyvlastnenie práv k takýmto pozemkom môže podať najneskôr 31. decembra 2020.

69. Správny súd závery žalovaného o nezákonnosti osadenia zvislého a vodorovného dopravného značenia z dôvodu, že sa nejedná o miestnu komunikáciu, a vo vzťahu k vlastníctvu miestnej komunikácie považuje vzhľadom na vyššie uvedené z pohľadu určenia, či k porušeniu povinnosti došlo v cestnej premávke, za právne irelevantné. Miestne komunikácie prešli do vlastníctva obcí účinnosťou zákona č. 160/1996 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení zákona č. 27/1984 Zb. a zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.1996. Cestný zákon v platnom znení priamo predpokladá aj situáciu, že pod diaľnicami, cestami alebo miestnymi komunikáciami sa nachádzajú pozemky, ktoré nie sú vo vlastníctve štátu a v správe Slovenskej správy ciest alebo ministerstva, vo vlastníctve Národnej diaľničnej spoločnosti, samosprávneho kraja alebo obce. Tu zákon dáva možnosť vlastníkovi diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie v užívaní vo verejnom záujme podať návrh na vyvlastnenie tohto pozemku. Miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku bola stavebne realizovaná skôr, ako nadobudol účinnosť stavebný zákon (podľa § 145 nadobudol účinnosť dňom 01.10.1976), na ktorého ust. § 58 ods. 2 sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia odvoláva. Odhadovaný čas výstavby miestnej komunikácie na ulici Dominika Tatarku v Poprade je približne päťdesiate až šesťdesiate roky minulého storočia, pričom stavebná dokumentácia sa zrejme nezachovala. Vo vzťahu ku konštatovaniu žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že uvedená miestna komunikácia nikdy nebola stavebným či iným štátnym orgánom určená na cestnú premávku, správne žalobca poukázal na skutočnosti uvedené vo vyjadrení Mesta Poprad zo dňa 12.07.2017, z ktorých vyplýva, že miestna komunikácia na ulici Dominika Tatarku v Poprade bola evidovaná v pasporte miestnych komunikácií z roku 1980 ako MK Zápotockého, vrátane chodníka prislúchajúceho k tejto miestnej komunikácii. Rovnako je podľa názoru správneho súdu sporné odôvodnenie rozhodnutia žalovaným, že Mesto Poprad nie je vlastníkom pozemku reg. KN - C pare. č. xyz k.ú. Poprad vzhľadom na súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k parcele KN-C č. xyz, ktoré je vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13C 218/2015 a zároveň s poukazom na obsah poznámky P 530/215 zapísanej na liste vlastníctva č. xyz, vedenom Okresným úradom Poprad, katastrálnym odborom z ktorej vyplýva, že účastníkom tohto konania je teda vlastník, ktorému teraz svedčí zápis na príslušnom liste vlastníctva a z obsahu poznámky je zrejme, že druhým účastníkom konania je Mesto Poprad.

70. Správny súd konštatuje, že v zmysle právnej úpravy, miestnu štátnu správu vo veciach miestnych a účelových komunikácií vykonávajú obce a iba obce rozhodujú o zaradení ulice do siete miestnych komunikácií. Policajný orgán v priestupkovom konaní je oprávnený len objektivizovať, či daná ulica spĺňa všetky zákonné znaky miestnej komunikácie uvedené v § 4b ods. 1 cestného zákona, pričom nemôže preukazovať opak. Žalovaný svojím postupom v konaní nepriamo zasiahol do právomoci obce. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že nespôsobilosť vlastníka predložiť stavebnú dokumentáciu stavby miestnej komunikácie nemôže byť dôvodom na diskvalifikovanie miestnej komunikácie zo siete

miestnych komunikácií. V zmysle stavebného zákona stavba je určená účelu, na ktorý je svojím stavebnotechnickým usporiadaním vybavená v prípade, ak sa dokumentácia nezachová. Podľa názoru súd tým, že žalovaný odôvodnil rozhodnutie o zastavení konania o priestupku aj tým, že vlastník stavby nemal na stavbu oprávnenie podľa verejnoprávnych predpisov a preto ide o nepovolenú (čiernu) stavbu, žalovaný postupoval nad rámec právomocí správneho orgánu, pretože orgánom vecne a miestne príslušným na konanie v prípade zistenia nedostatkov týkajúcich sa stavebnej dokumentácie stavieb je v zmysle stavebného zákona stavebný úrad obce. Rovnako právna argumentácia krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove spočívajúca v rozdelení miestnych komunikácií na dve skupiny, vybudované po 01.10.1976 a vybudované pred týmto dátumom nie je právne udržateľná, pretože stavebný zákon neustanovuje, že by sa jeho § 104 mal aplikovať iba vo vzťahu k stavbám postaveným pred účinnosťou tohto zákona. Posúdenie, či vybavenie stavby miestnej komunikácie slúži svojmu účelu prislúcha takisto vecne a miestne príslušnému stavebnému úradu. S poukazom na uvedené rozhodujúcou skutočnosťou je, či ulica D. Tatarku v Poprade spĺňa všetky zákonné znaky miestnej komunikácie podľa § 4b ods. 1 cestného zákona. Zo zápisnice o prevzatí budov, stavieb a rozvodných zariadení zo dňa 03.01.1977 vyplýva, že Okresné oddelenie VB Poprad nadobudlo bezodplatným prevodom budovu dokončenú v roku 1961 na adrese Gottwaldovo nábřežie č. 1651/9.

71. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu. Správne žalobca poukázal na to, že keďže ďalší účastník konania xyz, umiestnil dňa 28.11.2018 betónové panely na teleso tejto miestnej komunikácie, čím ju v celej šírke zatarasil, a ako dôkazy preukazujúce legálnosť svojho konania opakovane prezentoval napadnuté rozhodnutie, s poukazom na to, že príslušníci ODI ORPZ Poprad odmietajú plnenie si svojich povinností pri vykonávaní dozoru v cestnej premávke na uvedenej miestnej komunikácii a pri prejednávaní priestupkov v doprave, s poukazom na rozhodnutia ich nadriadených orgánov v konaní o proteste prokurátora, má protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie žalovaného určitý precedenčný význam aj pre iné prebiehajúce, ako aj prípadné budúce priestupkové konania, týkajúce sa dopravných priestupkov spáchaných na miestnej komunikácii na ulici Dominika Tatarku v Poprade, prípadne na iných miestnych komunikáciách kdekoľvek v mestách a obciach Slovenskej republiky.

72. Argumentáciu žalovaného a ďalšieho účastníka v prejednáwanej veci správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

73. K námietke ďalšieho účastníka, že zo strany žalobcu došlo k podaniu žaloby na nesprávny pasívne legítimovaný orgán, keďže v danej veci nerozhodoval v poslednom stupni žalovaný, ale Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície, ktoré dňa 03.10.2018 vydalo rozhodnutie č. PPZ-ODP1-206-002/2018-OE, ktorým zamietlo protest prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. Pd 27/18/7706-13 zo dňa 13.07.2018 a potvrdilo rozhodnutie KD1 KRPZ Prešov č. KRPZ-PO-KDI3-39-001/2018-P zo dňa 27.06.2018, správny súd uvádza, že v danej veci je nesporné, že rozhodnutie o zastavení konania o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch vydal žalovaný a teda správnym orgánom, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom bolo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Poprade, Okresný dopravný inšpektorát. Uvedená námietka je preto irelevantná.

74. Súd má za to, že výklad dotknutých aplikovaných ustanovení, k akému sa uchýlil žalovaný, nie je ústavne konformný, z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

75. Na základe zistených skutočností v tomto konaní súd dospel záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia a ako také je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný v ňom bude viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci opätovne konať a vydať rozhodnutie.

76. Podľa § 170 písm. c) SSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora. Vzhľadom na uvedené o náhrade trov konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi a neúspešným žalovanému a ďalšiemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

77. Aplikujúc ust. § 169 SSP súd rozhodol, že osoba zúčastnená na konaní má právo na náhradu trov konania voči žalovanému ako neúspešnému účastníkovi v konaní, pokiaľ ide o trovy konania, ktoré osobe zúčastnenej na konaní vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú jej správny súd uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Prešove, a to v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak (ustanovenie § 443 ods. 1 v spojení s ustanovením § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 57 ods. 1, 2 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovať musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci.